ສົນທິສັນຍາສະບັບເລກທີ່ 182

ວ່າດ້ວຍການຫ້າມແລະ ການດຳເນີນການລົບລ້າງການນຳໃຊ້ແຮງງານເດັກໃນຮູບແບບທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດໂດຍທັນທີ.

ກອງປະຊຸມໃຫ່ຍຂອງອົງການແຮງງານສາກົນໄດ້ຈັດຂື້ນໂດຍຄະນະບໍລິຫານຂອງອົງການແຮງງານສາກົນ ແລະ ໄດ້ໄຂກອງປະຊຸມສະໄຫມສາມັນຄັ້ງທີ່ 87 ຂອງຕົນເມື່ອວັນທີ່ 1 ມິຖຸນາ 1999

ໂດຍພິຈາລະນາເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການຮັບຮອງເອົາສົນທິສັນຍາສະບັບໃຫມ່ກ່ຽວກັບການຫ້າມ ແລະ ການລົບລ້າງຮູບແບບການໃຊ້ແຮງງານເດັກທີ່ທາລຸນທີ່ສຸດ, ໃນນາມເປັນບູລິມະສິດຕົ້ນຕໍສຳລັບແຜນດຳເນີນງານລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບສາກົນ, ລວມທັງການຮ່ວມມືແລະການຊວ່ຍເຫຼືອຂອງສາກົນເພື່ອເພີ້ມເຕີມໃຫ້ແກ່ສົນທິສັນຍາ ແລະ ຂໍ້ສະເຫນີແນະນຳກ່ຽວກັບອາຍຸຕ່ຳສຸດຂອງການຮັບຈ້າງງານ, 1973 ຊື່ງຍັງຖືເປັນສົນທິສັນຍາພື້ນຖານດ້ານແຮງງານເດັກ ແລະ

ໂດຍພິຈາລະນາເຫັນວ່າການລົບລ້າງຮູບແບບການໃຊ້ແຮງງານເດັກທີ່ທາລຸນທີ່ສຸດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນທີ່ສຸດນັ້ນມັນຮຽກຮອ້ງໃຫ້ມີການດຳເນີນງານຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະ ຄົບວົງຈອນ, ໂດຍຄຳນືງເຖີງຄວາມສຳຄັນຂອງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແບບບໍ່ເສຍຄາ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ເດັກຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກການອອກແຮງງານດັ່ງກ່າວ ແລະ ໃຫ້ພື້ນຟູປົວແປງ ແລະ ເອົາເຂົ້າສູ່ສັງຄົມຄືນໃນເມື່ອພິຈາລະນາບັນຫາຄວາມຈຳເປັນຂອງຄອບຄົວຂອງເດັກເຫຼົ່ານັ້ນ, ແລະ

ໂດຍທວນຄືນເຖິງຍັດຕິການລົບລ້າງແຮງງານເດັກຊຶ່ງຮັບຮອງເອົາໂດຍກອງ
ປະຊຸມໃຫຍ່ອົງການ
ແຮງງານສາກົນ ໃນກອງປະຊຸມສະໄຫມສາມັນຄັ້ງທີ່ 83 ໃນປີ 1996, ແລະ

ໂດຍການຮັບຮູ້ວ່າແຮງງານເດັກຕົ້ນຕໍແມ່ນເກີດຈາກຄວາມຍາກຈົນ ແລະ
ການແກ້ໄຂໄລຍະຍາວ
ແມ່ນອີງໃສ່ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດທີ່ຕໍ່ເນື້ອງກ້າວໄປເຖິງເຮັດໃຫ້ສັ
ງຄົມກ້າວຫນ້າໂດຍສະ
ເພາະຢ່າງຍິ່ງຈະມີການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຍາກຈົນ ແລະ
ໃຫ້ການສຶກສາທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານສາກົນ, ແລະ

ໂດຍທວນຄືນເຖິງສິດທິຂອງເດັກຊຶ່ງຮັບຮອງເອົາໂດຍສະມັດຊາໃຫຍ່
ສະຫະປະຊາຊາດເມື່ອວັນທີ່
20 ພະຈິກ 1989, ແລະ

ໂດຍທວນຄືນເຖິງຖະແຫຼງການຂອງອົງການແຮງງານສາກົນວ່າດ້ວຍຫຼັກກາ
ນ ແລະສິດທິພື້ນຖານ
ໃນການເຮັດວຽກ ແລະ
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຊຶ່ງຮັບຮອງໂດຍກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງອົງການແຮງງານສາກົນ
ໃນກອງປະຊຸມສະໄຫມສາມັນຄັ້ງທີ່ 86, ປີ 1998, ແລະ

ໂດຍທວນຄືນວ່າບາງຮູບແບບການໃຊ້ແຮງງານເດັກທີ່ຫາລຸນທີ່ສຸດແມ່ນກາ
ນຄຸ້ມຄອງໂດຍບັນດາ
ສົນທິສັນຍາໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການອອກແຮງງານແບ
ບບັງຄັບ, ປີ 1930 ແລະ
ສົນທິສັນຍາເພີ່ມເຕີມຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດວ່າດ້ວຍການຍົກເລີກຂ້າທາດ,
ການຄ້າຂ້າທາດ ແລະ
ສະຖາບັນຫຼື ການກະທໍາຕ່າງໆທີ່ມີລັກສະນະເຫມືອນເປັນຂ້າທາດ, ປີ 1956, ແລະ

ດ້ວຍການຕົກລົງເຫັນດີຕໍ່ບັນດາຂໍ້ສະເໜີກ່ຽວກັບແຮງງານເດັກຊຶ່ງເປັນຫົວຂໍ້ທີ່ 4 ໃນວາລະດຳເນີນ
ກອງປະຊຸມ, ແລະ

ໂດຍເຫັນວ່າບັນຫາຂໍ້ສະເໜີເຫຼົ່ານັ້ນຄວນສ້າງເປັນສົນທິສັນຍາສາກົນ,
ຊຶ່ງຮັບຮອງເອົາສົນທິສັນ
ຍາດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ເມື່ອວັນທີ່ 17 ມິຖຸນາ 1999
ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການໃຊ້ແຮງງານເດັກໃນຮູບ
ແບບທີ່ຫາລຸນທີ່ສຸດ 1999.

ມາດຕາ 1.

ລັດສະມາຊິກທີ່ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ
ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະຕ້ອງເອົາມາດຕະການໂດຍທັນທີ ແລະ
ມີປະສິດທິຜົນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຫ້າມ ແລະ
ການລົບລ້າງຮູບແບບທີ່ຫາລຸນທີ່ສຸດຂອງການໃຊ້ແຮງງານ
ເດັກຊຶ່ງເປັນບັນຫາຮີບດ່ວນ.

ມາດຕາ 2.

ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຄຳວ່າ “ເດັກ”
ຈະໃຊ້ຕໍ່ທຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸຕ່ຳກວ່າ 18 ປີ.

ມາດຕາ 3.

ຈຸດປະສົງຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຄຳວ່າ
“ຮູບແບບທີ່ຫາລຸນທີ່ສຸດຂອງການໃຊ້ແຮງງານເດັກ
ປະກອບດ້ວຍ:

ກ. ທຸກຮູບແບບຂອງການເປັນຂ້າທາດ ຫຼື ການກະທຳທີ່ຄ້າຍກັບຂ້າທາດເຊັ່ນ:ການຂາຍ ແລະ ການຄ້າເດັກ, ການໃຊ້ເດັກແທນໜີ້, ໃຊ້ເດັກແທນທີ່ດິນ, ການອອກແຮງງານບັງຄັບ ຫຼື ຮຽກ ເກນຊື່ງລວມເຖິງການບັງຄັບ ຫຼື ຮຽກເກນເດັກເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະທະກັນທາງອາວຸດ.

ຂ. ການນຳໃຊ້ການຈັດຫາ ຫຼື ການຈ່າວເດັກເພື່ອການຄ້າປະເວນີ ການຜະລິດສິ່ງລາມົກ ຫລື ການສະແດງແບບລາມົກ.

ຄ. ການນຳໃຊ້ການຈັດຫາ ຫລື ການຈ່າວເດັກ ເພື່ອກິດຈະກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອຜະລິດ ແລະ ຂົນສົ່ງຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ໃນສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ງ. ວຽກຊື່ງອີງຕາມລັກສະນະຂອງວຽກ ຫລື ສະພາບແວດລ້ອມບ່ອນເຮັດວຽກທີ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະ ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຄວາມປອດໄພ ຫລື ສິນລະທຳຂອງເດັກ.

ມາດຕາ 4.

1. ປະເພດວຽກທີ່ກ່າວໃນມາດຕາ 3 (ງ) ຈະຖືກກຳນົດຂື້ນໂດຍລະບຽບກົດໝາຍພາຍໃນ ຫລືອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຂອງລັດພາຍຫລັງການປືກສາຫາລື ກັບການຈັດຕັ້ງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍຄຳນຶງເຖິງມາດຕະການສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍສະເພາະວັກ 3

ແລະ 4

ຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍຮູບແບບທີ່ທາລຸນທີ່ສຸດຂອງການໃຊ້ແຮງງານເດັກ ປີ

1999.

2. ພາຍຫລັງປຶກສາຫາລືກັບການຈັດຕັ້ງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານ, ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ

ກຳນົດສະຖານທີ່ທີ່ມີປະເພດວຽກທີ່ກຳນົດຂື້ນນັ້ນ.

3. ບັນຊີປະເພດວຽກທີ່ກຳນົດຂື້ນຕາມວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້ຈະຖືກກວດກາ ແລະ ທົບທວນເປັນແຕ່

ລະໄລຍະຕາມຄວາມຈຳເປັນໂດຍມີການປຶກສາຫາລື

ກັບການຈັດຕັ້ງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກ

ແຮງງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 5.

ລັດສະມາຊິກ, ພາຍຫລັງປຶກສາຫາລືກັບການຈັດຕັ້ງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່

ກ່ຽວຂ້ອງຈະຕ້ອງສ້າງຕັ້ງ

ຫລືກຳນົດກົນໄກທີ່ເຫມາະສົມເພື່ອຕິດຕາມການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ບັນຍັດກົດ

ໝາຍທີ່ເຮັດໃຫສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 6.

1. ລັດສະມາຊິກຈະຕ້ອງວາງ ແລະປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານໂດຍຖືເປັນບູລະມະສິດເພື່ອລົບລ້າງ

ຮູບແບບທີ່ທາລຸນທີ່ສຸດຂອງການໃຊ້ແຮງງານເດັກ.

2. ແຜນດຳເນີນງານດັ່ງກ່າວຈະກຳນົດ ແລະປະຕິບັດໂດຍການປຶກສາຫາກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ

ລັດຖະບານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ
ຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງ
ທັດສະນະ ຄຳເຫັນຂອງບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆຕາມທີ່ສົມຄວນ.

ມາດຕາ 7.

1. ລັດສະມາຊິກຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຄ້ຳປະກັນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ແລະ ບັງຄັບ ປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນບັນດາຂໍ້ກຳນົດກົດໝາຍທີ່ເຮັດໃຫ້ສົນທິສັນຍາມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດຊຶ່ງລວມທັງການກຳນົດ ແລະ ການປະຕິບັດໂທດທາງອາຍາ ຫຼືການລົງໂທດອື່ນໆຕາມທີ່ສົມຄວນ.
2. ໂດຍຄຳນຶງເຖິງການສຶກສາໃນການຊ່ວຍລົບລ້າງການໃຊ້ແຮງງານເດັກລັດສະ ມາຊິກຈະຕ້ອງເອົາມາດ ຕະການທີ່ມີຜົນສັກສິດ ແລະ ມີກຳນົດເວລາເພື່ອ:

ກ.

ສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ເດັກເຂົ້າໄປເຮັດວຽກໃນຮູບແບບທີ່ທາລຸນທີ່ສຸດຂອງການໃຊ້ແຮງງານເດັກ.

ຂ. ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໂດຍກົງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ເໝາະສົມເພື່ອເອົາເດັກອອກຈາກຮູບແບບ ທີ່ທາລຸນທີ່ສຸດຂອງການນຳໃຊ້ແຮງງານເດັກ ແລະ ຟື້ນຟູ ແລະ ປົວແປງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເອົາ ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າສູ່ສັງຄົມຄືນໃໝ່.

ຄ.

ຮັບປະກັນໃຫ້ເດັກທີ່ພົ້ນຈາກຮູບແບບທີ່ທາລຸນທີ່ສຸດຂອງການໃຊ້ແຮງງານເດັກໄດ້ຮັບການ

ສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າລວມທັງການຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາຊີບໃນ
ກໍລະນີທີ່ເປັນໄປໄດ້ ແລະ ເໝາະສົມ.

ງ. ກຳນົດຕົວ ແລະ
ການໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ເດັກທີ່ມີຄວາມສ່ຽງເປັນພິເສດ ແລະ.

ຈ. ຄຳນຶງເຖິງສະພາບຂອງເດັກຍິງເປັນພິເສດ.

໓. ລັດສະມາຊິກຈະກຳນົດອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກຈັດຕັ້
ງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດ
ກົດໝາຍທີ່ເຮັດໃຫ້ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດ.

ມາດຕາ ໘.

ລັດສະມາຊິກຈະດຳເນີນບາດກ້າວທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງກັນ
ແລະ ກັນ ເພື່ອເຮັດ
ໃຫ້ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດ
ຜ່ານການເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດ
ແລະ /ຫຼື
ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງສາກົນຊຶ່ງລວມເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການພັດທະນາເສດຖ
ະກິດ ແລະ
ສັງຄົມ, ຜ່ານການລົບລ້າງຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ການສຶກສາຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

ມາດຕາ ໙.

ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະຕ້ອງແຈ້ງໄປຍັງເອກອະທິບໍດີຂ
ອງຫ້ອງການແຮງງານ
ສາກົນເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນ.

ມາດຕາ10.

1. ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ລັດສະມາຊິກຂອງອົງການແຮງງານສ
າກົນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ

ນຳເອກອະທິບໍດີຫ້ອງການແຮງງານສາກົນກ່ຽວກັບການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.

2. ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊພາຍຫຼັງ 12 ເດືອນນັບແຕ່ມື້ມີລັດສະມາຊິກ 2 ປະເທດໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນໃຫ້ສັດະຕາບັນຂອງຕົນນຳເອກອະທິບໍດີຫ້ອງການແຮງງານສາກົນ.

3. ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ລັດສະມາຊິກໃດໜຶ່ງພາຍຫຼັງ 12 ເດືອນນັບແຕ່ມື້ລັດສະມາຊິກນັ້ນໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 11.

1. ລັດສະມາຊິກທີ່ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ສາມາດຖອນຕົວອອກໄດ້ພາຍຫຼັງ10ປີ ນັບແຕ່ມື້ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ເລີ້ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້, ດ້ວຍການແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໄປຍັງເອກອະທິບໍດີຫ້ອງການແຮງງານສາກົນເພື່ອຈົດທະບຽນຖອນຕົວອອກຂອງຕົນ.

ການຖອນຕົວອອກດັ່ງກ່າວຈະມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງ 1 ປີ ນັບແຕ່ມື້ຂຶ້ນທະບຽນການຖອນຕົວອອກດັ່ງກ່າວ.

2. ລັດສະມາຊິກທີ່ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສະບັບນີ້ ແລະ ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ສິດຖອນຕົວອອກຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້. ພາຍໃນໄລຍະເວລາ 1 ປີ ຫຼັງຈາກມົດກຳນົດໄລຍະ 10 ປີ ທີ່ກ່າວຢູ່ໃນວັກ ເທົ່ານີ້ຈະມີຂໍ້ຜູກພັນຕໍ່ໄປພາຍໃນໄລຍະເວລາອີກ 10 ປີ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນຈິ່ງສາມາດຖອນຕົວອອກຈາກສົນທິສັນຍາ

ສະບັບນີ້ພາຍຫຼັງໝົດກຳນົດເວລາໄລຍະ 10 ປີ ແລະ ດັ່ງກ່າວຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 12.

1. ເອກອະທິບໍດີຫ້ອງການແຮງງານສາກົນຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ທາງລັດສະມາຊິກຂອງອົງການແຮງງານສາກົນກ່ຽວກັບການຂຶ້ນທະບຽນການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ການແຈ້ງການການຖອນຕົວອອກຈາກສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.
2. ເມື່ອແຈ້ງໃຫ້ລັດສະມາຊິກຂອງອົງການແຮງງານສາກົນກ່ຽວກັບການຂຶ້ນທະບຽນການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສະບັບທີ່ສອງ ເອກອະທິບໍດີຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລັດສະມາຊິກຮູ້ກ່ຽວກັບມື້ທີ່ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະເລີ້ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ມາດຕາ 13.

ເອກອະທິບໍດີຫ້ອງການແຮງງານສາກົນຈະຕ້ອງແຈ້ງໄປຍັງເລຂາທິການອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 102 ຂອງກົດບັດສະຫະປະຊາຊາດກ່ຽວກັບບັນທາລະອຽດການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ແລະ ການແຈ້ງຖອນຕົວທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ ໂດຍເອກອະທິບໍດີຕາມບົດບັນຍັດຂອງມາດຕາທີ່ຜ່ານມາ.

ມາດຕາ 14.

ເມື່ອໃດຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນຄະນະບໍລິຫານຫ້ອງການແຮງງານສາກົນສະເຫນີບົດລາຍງານຕໍ່ກອງປະຊຸມໃຫ່ຍກ່ຽວກັບການປະຕິບັດສົນທິສັນຍານີ້ພ້ອມທັງກຳນົດເບິ່ງຄວາມຈຳເປັນໃນການຈັດເອົາບັນຫາການທົບທວນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ທັງຫມົດ ຫຼື ບາງສ່ວນເຂົ້າໃນວາລະດຳເນີນກອງປະຊຸມໃຫ່ຍ.

ມາດຕາ 15.

1. ຖ້າວ່າກອງປະຊຸມໃຫ່ຍຫາກຮັບຮອງເອົາສົນທິສັນຍາສະບັບໃຫມ່ທີ່ທົບທວນສົນທິສັນຍາສະບັບສະເຫນີນີ້ທັງຫມົດ ຫຼື ບາງ ສ່ວນ

ຫາກວ່າສົນທິສັນຍາສະບັບໃຫມ່ຫາກບໍ່ລະບຸໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນຈະເຮັດໃຫ້:

ກ. ລັດທີ່ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາສະບັບໃຫມ່ໂດຍລັດສະມາຊິກຈະຖືເປັນການຖອນຕົວຂອງລັດດັ່ງກ່າວອອກຈາກສົນທິສັນຍາສະບັບເກົ່າໂດຍທັນທີ, ຖ້າວ່າ ແລະ ເມື່ອໃດສົນທິສັນຍາສະບັບທົບທວນໃຫມ່ນີ້ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້.

ຂ. ນັບແຕ່ມື້ທີ່ສົນທິສັນຍາສະເຫນີທົບທວນໃຫມ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະຢຸດຕິການເປີດໃຫ້ແກ່ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນໂດຍລັດສະມາຊິກຕ່າງໆ.

2. ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະຍັງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ລັດສະມາຊິກທີ່ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນໃນຮູບແບບ ແລະ
ເນື້ອໃນເດີມຖ້າວ່າລັດສະມາຊິກຍັງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນສົນທິສັນຍາສະບັບທອນທົບໃຫມ່ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 1໖.

ສະບັບພາສາອັງກິດ ແລະ ຝຣັ່ງ
ຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ